

az építkezésre, amíg tételről-tételre ki nem számítja a mérnökség, hogy mibe kerül a kórház berendezése.

Bokor Pál helyettes polgármester ezután azt a kérdést vetette föl, vajon **Korb Flóris** tartozik-e minden külön honorárium nélkül a tervet a bizottság javaslata értelmében átdolgozni, vagy sem. **Gaal Endre** azt mondja, hogy előlött nincs vitának helye, mert kulcs állapítja meg a tervező járandóságát. **Bokor Pál** szerint **Korb Flóris** szerződése úgy szól, hogy a belügyminiszter által kívánt változtatásoknak eleget kell tenni, másra azonban nincs kötelezve. **Pick Mór** azt mondja, hogy ha a tervező alternatív tervet készít, akkor ezért őt az alaptervért fizetett honorárium 33 százaléka illeti meg. **Cicatricis Lajos** dr. szerint ezt a kérdést azért kell tisztázni, hogy a vállalkozó fix részlettervek szerint és ne önkényesen építkezzen. Tiszta bort kell a vállalkozó poharába önteni — mondotta — máskülönben könnyen bajok támadhatnak.

Az ülés ezzel végződött.

Résztvettek az ülésen a következők:

Cicatricis Lajos dr. főispán, **Bokor Pál** polgármester-helyettes, **Gaal Endre** dr., **Koczor János** tanácsosok, **Thuróczy Mihály** dr. tiszti főügyész, **Faragó Ödön** dr. tiszti főorvos, **Tóth Mihály** főmérnök, **Boross József** dr., **Falta Marcel** dr., **Jászai Géza**, **Krausz József** dr., **Kuzman József** dr., **Ligeti Béla**, **Müller Miksa**, **Ottovay István**, **Pick Mór**, **Regdon Sándor**, **Rusz Gusztáv** dr., **Tóbiás László**, **Turesányi Imre** dr.

SZINHÁZ MŰVÉSZET

oooo

Színházi műsor:

PÉNTEK: *Gombaszögi Frida* vendéggel bérletsszünetben *Halló*, vigjáték.

SZOMBAT: d. u. *Pósa-ünnep*.

SZOMBAT este *A kis barátnő*, operett. (Bemutató.) Páris 2/a.

VASÁRNAP d. u. *Böském*, operett.

VASÁRNAP este: *A kis barátnő*, operett, páratlan 3/a.

Gombaszögi Frida

Ünnepe volt a színháznak csütörtökön este: *Gombaszögi Frida* asszony, a Magyar Színház kitűnő művésznője játszotta el egyik legillusztrisabb szerepét s az önfeledt elragadtatásban felhangzó tapsok egy kivételes színpadi egyéniség ragyogóan szuggesztív erejéről tettek élénk bizonyosságot.

Gombaszögi Frida ma stílust képvisel a színpadon. Talán nem a súlyos, mindörökké feledhetetlen drámai színjátszók stílusát, de játéka kétségtelenül a történelem legutolsó pillanatainak csupa-ideg, akarattalan, hajlékony, pszichaszténiás asszonyának élete szenzációit tükrözteti vissza. Nagy öröm és nagy kielégülés: ennyire tudatos kifejezési formában látni a rasszt, mely az életben sokszor kevesebb tudatossággal és művészi harmóniától mentesen, körülöttünk vergődve keresi létezésének magyarázatát. *Gombaszögi Frida* tipust visz a színpadra, mely annál közvetlenebbül hat, mert művésze nem annyira tanulmány és megfigyelés eredménye, mint inkább csupa őszinte önleleplezés.

Misszisz Gregory szerepe egyetlen passzív hallgatás egészen az utolsó felvonásig, amikor az események belesodoriák a szereplőt a rettegés, irtózat és kétségbeesett menekülési vágy indulatrohamaiba. A vendégművésznő csodálatos finomsággal és rend-

kívüli művészi intelligenciára valló önmérséklettel építette föl utolsó nagy jelenetét. Beszédes hallgatása, különösségével megkapó, erotikusan zengő orgánuma, stilizált japán virágok lengéséhez hasonlatos, dekoratív hatású mozgása sokkal többet nyújtott, mint amennyit *A mandarin* szerzője szövegben és instrukcióban papirosra írt. Megragadóan nagyszerű volt különösen a harmadik felvonás legutolsó pár pillanata, mikor a gong bugó szavára *misszisz Gregory* riadtan menekül a nyitott ajtó felé. Ahogyan *Gombaszögi Frida* ebben a pillanatban a hajlékony teste suhanó lendülésével, a két beszédes karja hajlásával és álomlátó tekintete révedezésével érzéseit kifejezi, az a legstilizáltabb, legösszetettebb művészet nyelvén van elmondva.

A közönség visszafojtott lélekzettel leste a játék fordulóit. *A mandarin* előadása meglepően összhangzatos és jó volt; *Almássy Endre* és *Baróti József* művészei igen szépen harmonizáltak a vendégművésznő gondos játékával. *Gombaszögi Frida* nagy lelkesedéssel és sokszor lámpák elé tapsolták s a közönség őszinte lelkesedéssel hódolt egy kivételes színjátszó szépséges művészetének.

*** A színész-ösztöndíjak.** Két rövid hét választ el a színházi esztendő befejezésétől. A vége felé közeledő téli szezon talán szürkébb és jelentéktelenebb volt, mint bármelyik más szezon, de szorgalmas, törekvő színjátszók akadtak azért a társulatban s a közönség állandó szimpátiája nem egy arra érdemes színészt tüntetett ki. Annál meglepőbb, hogy az *Almássy Endre* színgazgató által annak idején kitűzött pályadíjak kiosztásáról még mindig nem esik szó s a mutatózó jelek szerint arra valószínűleg sor sem kerül. A színgazgató ugyanis nagyon szeret pályadíjakat kitűzni olyankor, mikor a színház odaítéléséről van szó s reá nézve igen fontos a kedvező közhangulat megteremtése. Ami már most a pályadíjak kifizetését illeti, e tekintetben éppen nem látunk a színház vezetősége részéről tulságos nagy igyekezetet. Ismeretes, hogy mi történt a *Dugonics-Társaságnak* felajánlott ezer koronával. Az ajánlat olyan pályázat kiírását kívánta, mely a mai viszonyok között előre eredménytelennek látszott. Ezért a *Dugonics-Társaság* bele se ment a dologba és inkább lemondott az ezer korona feléről, mely az alapító levelének intenciói szerint abban az esetben, ha a *Társaság* a javasolt pályázat kiírásától vonakodnék, egy más szervezetet illetett meg. Ugyanabban az időben tűzött ki *Almássy Endre* ötszáz koronát a saját színészei számára jutalomdíjra oly kötéssel, hogy abból kétszáz korona első díjon kívül három, egyenkint száz korona jutalom illesse azokat a színjátszókat, akik a téli idény alatt különös szorgalmukkal és a művészi pályán tett haladásukkal magukat a kitüntetésre érdemessé tették. A terv szerint a díjakat egy vegyes elemekből alkotott bizottság ítélte volna oda, amely bizottságnak feladata lett volna, hogy az egész idény alatt ellenőrzést gyakoroljon a színészek művészi munkája fölött. Történt azonban, hogy a szóban forgó bizottságot nem alakították meg mai napig sem. A minap kipiszkalta egyik lapársunk ezt az ügyet a feledés homályából, de a színház vezetősége részéről komok hallgatás volt a válasza. A színészek pedig élénk figyelemmel

várják, hogy kik lesznek hát a közönség kitüntetettjei? Felvetjük mi is ezt a kérdést még egyszer, azzal a hozzáadással, hogy az idény befejezésére való tekintettel a színház vezetőségének végre is nyilatkoznia illenék abban a tekintetben, hogy ki akarja-e adni a nagy garral hirdetett jutalomdíjakat, vagy pedig meg akarja-e azokat takarékoskodni? Mert hosszas hallgatása könnyen azt a látszatot idézhethetné fel, mintha annak idején szándékosan mulasztották volna el a bírói bizottság megalakítását csak azért, hogy a díjak kiosztására sor ne kerüljön. Ezt pedig aligha lehetne feltételezni a színház igazgatóságáról.

*** Tizenkét magyar ujdonság.** A Vigszínház igazgatósága most dolgozik a jövő szezon programjának összeállításán. E munka közben az az érdekes terv merült föl, hogy a színház igazi magyar szezont ad a jövőre és az ujdonságok tulnyomó részét magyar darabok fogják tenni. Tizenhat premiért számítva egy szezonra, ha a terv megvalósításra kerül, a Vigszínház a jövő szezonban tizenkét eredeti magyar ujdonságot fog bemutatni. A tizenkét darab közül tízet máris elfogadott előadásra a színház. A magyar ujdonságok mellett csak négy-öt külföldi darabot mutat be a színház, a külföldi színházi világ legnagyobb sikereit. *Flers* és *Caillavet* új vigjátékát, az új *Bernstein*-darabot és *Knoblauch* új darabját fogják mindenesetre bemutatni, ezenkívül pedig legföljebb két-három külföldi ujdonságot.

*** A Király-Színház jövő évi ujdonságai.** A Király-Színház jövő szezonjának első ujdonsága *Harsányi Zsolt* és *Szirmay Albert* *Emmy* című operettje lesz, amelynek a címszerepét *Fényes Annuska* fogja játszani. A színház következő ujdonsága *Lehár* *Ferenc* *Végre egyedül*-je lesz, a két vezető szerepben *Fedák Sári*val és *Király Ernő*vel. Harmadik ujdonságul a színház *Kálmán* *Imre* új operettjét tervezi, amelynek Budapesten lesz az első premiérje.

*** A kis barátnő.** A színházi iroda jelenti: *Strausz Oszkár* új operettje, *A kis barátnő*, teljesen készen várja a szombati bemutatót. A mindennapi próbák már csak az előadás tökéletesítése miatt vannak. A szereplők kitűnő szerepekhez jutottak, *Déri Rózi*, *Hilbert* *Janka* gyönyörű énekszámokkal fokozzák népszerűségüket. Elsőrendű alakításra van alkalma *Heltai Jenő*nek, a szerelmes szerep *Balásznak* jut, *Miklóssy Margit* és *Solymosi* képviselik a jóízű komikumot. A magas színvonalon álló zene nem keres olcsó hatásokat. Ez nem vásári munka, amely máról-holnapra él, hanem elmélyülése egy elsőrendű talentumnak, aki már a *Varázskeringő*vel egyszerre a legünnepelettebb zeneszerzők sorába jutott. A bemutató iránt élénk az érdeklődés.

A képviselőház ülése. A mai ülésnek volt egy kis szenzációja. Az ellenzék a gróf *Andrássy Gyulánál* tartott konferencia tanácsára elhatározta, hogy nem vesz részt az ülésen. Ez alól a határozat alól azután egy függetlenségi képviselő, *Sennyey Miklós* báró kivonta magát. Megjelent a Házban s munkatársunk kérdésére így felelt:

— Mondani valóm van s azt máshol nem terjeszthetem elő, csak a fölhatalmazási javaslat vitája során.

Kétszáz szem nézett *Sennyeyre*: — Vajon mit akar mondani? És a függetlenségi báró így kezdte beszédét:

— Nem azért jöttem, hogy a kormánynak kellemetlenséget okozzak.